

Nr.35

TREŠDIENA

2005.gada 27.aprīlis

CENA VIENS PALDIES

“PASACIŅA” DZIMŠANAS DIENĀ ❀❀❀❀

❀ Sveicu visus darbiniekus, audzēkņus un viņu ģimenes locekļus pirmsskolas izglītības iestādes “Pasaciņa” divdesmit gadu pastāvēšanas jubilejā!

Esmu laimīga, ka varu jums visiem šos vārdus teikt, jo pēdējos gados ausīs vairākkārt ir skanējuši dižā Šekspīra slavenā frāze “Būt vai nebūt? Tāds ir jautājums...”

Būt! Pastāvēt! Varēt! Spēt! Apliecināt ar savu darbu to, ka pirmsskolas izglītība ir pamatu pamats uz kura vēlāk sekmīgi var būvēt pamatizglītību.

Sena ķīniešu paruna vēsta: “Ja tu domā vienu dienu uz priekšu – ieturi azaidu! Ja tu domā vienu gadu uz priekšu – iestādi koku! Ja tu domā simts gadus uz priekšu – skolo bērnus!”

Būsim tālredzīgi un domājoši simts gadus uz priekšu! Lai mums izdodas!

 Ineta

❀ Jā! Pie mums “Pasaciņā” ir jauki. Pagājuši divdesmit gadi, kopš Mūrmuižā darbu uzsācis bērnudārzs “Pasaciņa”. Šajā laika sprīdī nomainījušās vairākas paaudzes. Mūsu pirmo audzēkņu deviņas atvases šodien jau ver dārziņa durvis.

Bērnudārzs tolaik bija dzīves nepieciešamība, jo kolhozā strādāja daudz jaunu speciālistu. Dzima bērni. Bija jau iespēja bērņus sūtīt uz bērnudārzu Rubenē, bet tad vecāki un bērni neredzējās veselu nedēļu.

Ceļš līdz bērnudārza tapšanai Mūrmuižā nebija tik rožains kā no malas skatoties liekas. Tika pat rakstītas vēstules Latvijas PSR Augstākās padomes deputātiem, lai gūtu atbals-

“PASACIŅA” DZIMŠANAS DIENĀ ❀❀❀❀

tu bērnudārza celtniecībai, kamēr 1985.gada 27.aprīlī dzima Kolhoza “Kaugurieši” bērnudārzs “Pasaciņa”. Bērnudārza šūpuļa kāršanas brīdī klāt stāvēja astoņas mūsu patreizējās darbinieces: Daiga, Ineta, Agita, Vilita, Silvija, Larisa, Sarmīte un es – Sarma.

Pēc tik daudz gadiem, laika ritumā, ikdienas darba gaitās ejot, esam kļuvuši par stipru, nemainīgu un radošu kolektīvu.

Pamatus dārziņa labiekārtošanā un izveidošanā ielika pirmā vadītāja Zinta Kapzeme. Pēc viņas aiziešanas pelnītā atpūtā, 1991.gadā darbu pārņēma patreizējā vadītāja Ineta Zīdere. Valstī bija sācijas atmodas un jauno pārmaiņu laiks. Par mūsu darba vadmotīvu kļuva latviskā dzīvesziņa. Tika pārvērtētas vērtības un beidzot pedagogijas centrā nostājās bērns ar savām vēlmēm un vajadzībām. Radās nepieciešamība paplašināt zināšanas, gūt jaunākās pedagogiskās atziņas. Pēdējo piecu gadu laikā pedagogiskā kolektīva vidū ir studentes un šodien ar lepnumu varu teikt, ka visām mūsu pirmsskolas skolotājām ir augstākā pedagogiskā izglītība.

Bērni mūsu dārziņā jūtas labi un droši. Viņu ikdiena paiet radošā un spraigā darbībā - spēlēs un rotaļās, sportiskās aktivitātēs, dziesmās un dejās.

Šajos 20 gados dārziņš ārēji ir mainījies – ieguvis dakstiņu “cepuri”, jaunus logus, jaunus grīdas segumus, priecīgās krāsas grupiņu sienas. Vēlmes un vajadzības vēl ir daudz, lai šeit justos vēl labāk, lai darbi ritētu vēl raitāk.

“Pasaciņai” novēlu drošu un stingru soli ieejot nākamajā desmitgadē!

 Sarma

✿ *Kas Tev patīk bērnudāzā? Ko Tu šeit dari?*

Ričards: Patīk visi draugi – Emīls, Matīss, Miķelītis, Artūrs, Lāsma. Mēs spēlējam visādas spēles. Man patīk arī sniegs, jo tas šorīt sasalis un čurkstēja. Zālē bumbas metam grozā.

Ivita: Man patīk audzinātājas Daiga un Inese. Zālē dziedājām par vardītēm un Īkstīti. Mazie ir taurenīši un mēs esam vardītes. Dārziņam būs dzimšanas diena.

Līga: Man patīk meitenes, Ivita un Miķelis. Dārziņā spēlējamies ar mantām, guļam. Dziedam par Īkstīti. Tā ir meitene.

Miķelis: Patīk spēlēt ar briesmoniņiem. Gatavojamies bērnudārza jubilejai. Es būšu krupītis. Viņš lec.

Santa: Man patīk mantas. Es dzīvojos ar klučiem – būvēju māju. Spēlējamies arī ar lellēm. Bērnudārzam būs balle. Es būšu taurenis.

Krista: Es nāku uz bērnudārzu, jo neesmu slima. Es dzīvojos ar mantām. Man ir draugi Miķelis, Artūrs un Ance. Īkstīte ir meitenīte. Viņa raud. Es būšu varde un lēkāju apkārt. Dārziņam būs dzimšanas diena.

Mairis: Bērni iet uz bērnudārzu, lai kaut ko iemācītos, draudzētos un klausītu. Man ir draugi Andis, Dāvis, Jānis, abi Niki, Kristers. Mēs gatavojamies teātrim. Es būšu princis. To spēlēsim bērnudārza jubilejā.

Tīna: Bērnudārzā mācos lasīt. Es jau māku lasīt ar drukātiem burtiem un skaitīt. Draudzējos ar Antru. Šodien salīgām mieru. Gatavojamies svētkiem – bērnudārza jubilejai. Mēs dziedam dziesmiņas par kurmi, peli, vardītēm, puķēm. Es esmu pele. Man viņa patīk. Viņa iet pēc graudiem.

Andis: Man patīk dziedāt un dancot. Es mācos burtiņus, tos rakstu, krāsoju. Man ir draugi Jancis un Augusts. Ar viņiem es spēlējos. Mēs gatavojamies bērnudārza jubilejai, jo tad varēs priecāties. Es būšu kurmis. Mēs mēģinām teātri “Īkstīte”.

Antra: Man bērnudārzā iet labi. Es spēlējos, zīmēju, mācos burtus lasīt un rakstīt. Mēs gatavojamies svētkiem – dārziņa jubilejai. Mācāmies visu, kas jādara. Es būšu taurenis. Man būs kleita ar spārniņiem.

Sanita: Man te viss patīk – strādāt uz darba lapām, gulēt pusdienas laiku. Gatavojamies bērnudārza dzimšanai dienai. Es būšu maijvabole un dejošu.

Jānis: Es mācos bērnudārzā. Man patīk mācīties un spēlēt. Pēc trīs dienām būs svētki. Mēģinām par tauriņiem, maijvabolēm, kurmjēm, puķēm un pelēm. Galvenā ir Īkstīte. Es būšu maijvabole.

Deivids Dāvis: No rītiem es gribu brauk uz bērnudārzu. Man ir draugi Jancis, Niks, Andis, Kitija. Man bērnudārzā patīk visas mantas - kluči, stūres, patīk likt puzles, griezt ar šķērēm. Te es nāku, lai iemācītos burtus, iemācītos rakstīt, taisīt puķītes.

✿ **Kalvis /15.gadi/:** Atceros, ka mamma strādāja bērnudārzā. Dejojām. Braucām ar folkloras kopiņu uz Rīgu. Zaķusalā kociņus stādījām. Vēl atceros, ka locījām papīra kuģītus un laidām Miegupē. Blakus mums stāvēja Sarmas tante. Metām kūleņus. Gāja jautri, jo bija daudz visādi pasākumi. Atceros Ineses un Daigas audzinātājas un pirmās klases skolotāju Dzintru. Man ļoti garšoja bērnudārzā vārītā pupiņu zupa un uzpūtenis.

✿ **Andris /24.gadi/:** Mans pirmais bērnudārzs bija Rubenē. No tā atmiņas gan ir vairāk. “Pasaciņa” manas audzinātājas bija Dzintra un Sarmīte. Atceros, ka pusdienas laiku gulējām divstāvu gultās. Vispirms iztrakojāmies - mētājāmies ar spilveniem, tad vēlāk netikām augšā. Tādā trakošanas reizē viens ņēma un izkrita cauri gultai.

✿ **Māris /20.gadi/:** Manas audzinātājas, ko labi atceros bija Linda un Ieva. Atceros, kā ļoti negribējās gulēt pusdienas laiku. Ņēmu un aizlaidos no bērnudārza. Noķēra mani mājās pie balkona. Atceros cīņas par lielajām mašīnām. Kad tās bija sadalītas, tad cīnījāmies par trīsriteņiem. Neviena negribēja braukt ar “samakatu”.

✿ **Linda /19.gadi/:** Es atceros, ka man ļoti garšoja kartupeļu sacepums ar gaļu un sarkanām bietēm ar krējumu. Atceros, kā mācījās 1.klasē glītrakstīšanu. Atceros, ka zīmējām zīmējumus un rokdarbos šuvām dažādas lietiņas. Man ļoti patika pastaigas ārā. Atceros vienus Ziemassvētkus, kad mans tētis bija Salavecis. Tad gāju 4.grupiņā.. vēl Montai Āboliņai arī tētis ir bijis salavecis. Svētki – Lieldienas, Ziemassvētki, “Pulkā eimu...”, teātris, dziesmas – tās visas ir patīkamas atmiņas. Sirsnīgs sveiciens 20.gadu jubilejā!

✿ **Sabīne /10.gadi/:** Es bērnudārzā “Pasaciņa” sāku iet no pirmās grupiņas. Tur bija jaukas auklītes. Sapazinots ar daudz bērniem. Ar dažiem es jau eju skolā 4.klasē. Atceros kā mēs pastaigājāmies pa āru. Spēlējamies augu dienu. Bērnudārzā joprojām ir ļoti jauki. Pusdienlaikā ne vienmēr visi gulējām, citreiz pat trakojām un mētājāmies ar spilveniem. Kādu dienu pusdienlaikā aizgulējos un pamodos pēdējā, kad visi jau bija sagērbušies. Īstenībā bērnudārzā bija ļoti jauki. Tur es iemācījos pirmos burtus, skaitļus. Iemācījos arī dziedāt. Man ļoti patika bērnudārza pasākumi un izbraukumi. Bērnudārzu “Pasaciņa” es pabeidzu 2001.gadā.

Daudz laimes dzimšanas dienā!

"PASACIŅAS" DARBINIEKU STĀSTI

✿ **Vilita:** Savā – mazo bērnu grupiņā, par audzinātāju strādāju visus divdesmit gadus. Man kā mazam bērnam būtu grūti mainīt vidi, ja vajadzētu to kādreiz darīt. Lielāko prieku un gandarījumu man sniedz tas, ka varu palīdzēt bērnam apgūt pirmās pamatiemaņas un ka redzu viņu izaugsmi. 20 gadu laikā mani darba biedri ir nomainījušies, bet es joprojām esmu uzticīga šai grupai. Astoņpadsmit gadus man blakus strādā uzticama kolēģe Tatjana, mīļvārdiņā Taņīte. Esam komanda un darām jauku darbu – palīdzam mazam cilvēciņam iejusties lielajā pasaulē un kļūt patstāvīgam.

Skaistajā jubilejā novēlu, lai nekad "Pasaciņā" netrūktu audzēkņu, lai ikviens – gan liels, gan mazs, šeit jūtas kā mājās!

✿ **Sarmīte:** Bērnodarziņā par auklīti strādāju no atvēršanas dienas. Šo divdesmit gadu laikā esmu strādājusi trīs dažādu vecumu grupās. Ir mainījies kolektīvs – daudzi aizgājuši, daudzi atnākuši un palikuši. Pirmos gadus strādāju pirmajā klasītē kopā ar audzinātājām Dzintru Liepiņu un Sarmīti Markvarti. Pēc tam dažus gadus nostrādāju trešajā grupiņā kopā ar Agitu Knutovu un Dairu Melbārdi. Tur mana kolēģe bija arī auklīte Edīte Keiša. Tagad mana darba vieta ir ceturrtā grupa un manas darba biedrenes ir Daiga Šmite un Inese Vilmute. Atceros, ka pirmajos darba gados bērnodarzā bija ļoti daudz bērnu.

Mēs esam kļuvuši par draudzīgu kolektīvu. Novēlu, vēl tikpat daudz gadus strādāt plecu pie pleca. Būsim smaidīgi, draudzīgi un izpalīdzīgi arī turpmāk!

✿ **Daiga:** "Pasaciņā" aizritējuši visi mani darba gadi. Vasaras beigās būs 21 gads kopš Mūrmuižu saucu par mājām. Jocīgi jau skan, bet bērnodarzā sāku strādāt kad ēka vēl nebija uzcelta. Manos darba pienākumos ietilpa braukāšana kopā ar bijušo vadītāju Zintu Kapzemi inventāra meklējumos un neskaitāmas stundas sēdēt pie rakstāmmašīnas un drukāt metodiskos materiālus. Rakstu darbi notika "Vārpās" vienā no dzīvokļiem. Tur glabājās arī jaunais bērnodarza inventārs. 1984.gadā bijām tikai divas bērnodarza darbinieces – es un vadītāja. Mani darbā pieņēma pašu pirmo, tātad esmu bērnodarza "vecākais" inventārs. Rudenī tika pieņemti arī citi darbinieki. Un tad sākās būvgružu nešana, mēšana, putekļi, putekļi, putekļi... Uz darbu nācām gumijas zābakos. Uz mājām (mājas skaitījās kopmītnes) gājām baltas – gan mati, gan skropstas bija pilnas ar putekļiem. Tad klāt jau pavasaris un dārziņam dzimšanas diena. Mazu brītiņu nostrādāju 5.grupā, pēc tam pie pašiem mazākajiem, un nu jau 14 gadus 4.grupiņā. Daudz kas ir bijis, daudz kas vēl būs...

Novēlu visiem optimistisku skatu uz dzīvi!

...UN CITI ATMIŅU STĀSTI

✿ **Reiz kādā ciematā...** Lielākā daļa pasaku sākas ar "Reiz bija"... , arī manējā, jo man palaimējās būt "Pasaciņā". Bērni aug ar pasakām un grib dzīvot kā pasakās. Mūsu mazā "Pasaciņa" centās parādīt, ka arī dzīvē ir daudz kas no pasakām, tikai jāprot to saredzēt, sajust, pieņemt. To centās radīt ar apkārtējo interjeru, ar grupiņu iekārtojumu. Katrā grupiņā auklītes un audzinātājas veidoja tādu gaisotni, kādā labi jūtas pašas, jo, ja labi jūties pats, tikai tad vari palīdzēt labi justies arī citiem. Mans "Pasaciņas" laiks bija īss, jo paguvu tajā pabūt tikai gadu kopā ar Dzintras un Sarmītes audzinātājām – gaišiem, sirsnīgiem, atvērtiem cilvēkiem, taču arī tagad eju uz "Pasaciņu", jo nu tajā dienas vada mans dēls Nīks – zīmē, dzied, līmē, draiskojas, iepazīst gaišos uzvaras mirkļus un skumst par neveiksmēm. "Pasaciņa" ir kļuvusi citāda, atbilstošāka savam laikam, bet saglabājusi to pasakaino gaisotni, kas palīdz tai audzināt labestīgus, izpalīdzīgus, gaišus cilvēkus. Ir labi, ka "Pasaciņā" mainās paaudzes, tas tikai liecina par tās dzīvotspēju un stabilitāti.

Lai veicas "Pasaciņai", lai tā nosvin vēl daudzas savas divdesmitās jubilejas un, lai tajā labi jūtas vēl daudzas mūrmuižnieku paaudzes!

Lai pietiek spēka audzinātājām un auklītēm saglabāt gaišumu, labo auru, darba mīlestību un radošo dzirksti vēl ilgi, ilgi!

Liene Miruškina

✿ Mūsu ģimenei sadarbība ar bērnodarzu sākās jau no tā atvēršanas dienas tai tālajā 1985.gadā. Toreiz ļoti priecājāmies, ka vairs nevajadzēja vest bērnus uz Rubenes bērnodarzu un atstāt uz visu nedēļu.

Pirmie divi bērni – Mareks un Dace, jau bija izauguši no bērnodarza vecuma un uz "Pasaciņu" vedām mūsu "aprīļa joku" Lienīti. Aprīļa joks tāpēc, ka Lienīte dzimusi 1.aprīlī un vienmēr bija uz visādiem stiķiem un niķiem. Tagad viņa studē medicīnu Norvēģijā. Arī mūsu mazās meitenes Aija un Līga ir izaugušas un turpina studijas Rīgā.

Sākums mūsu bērnu gudrībai un labestībai ir meklējams arī bērnodarza audzinātājās un auklītēs. Ik gadu no jauna atkal ir izdomāti un bērniem iemācīti jauni uzvedumi, dejas un dziesmas. Ir patīkami skatīties ar kādu aizrautību bērni kopā ar audzinātājām piedalās uzvedumu veidošanā un, it īpaši, koncertos.

No sirds sveicam bērnodarza kolektīvu lielajā jubilejā! Novēlam, lai nekad "Pasaciņā" neapklustu bērnu jautrie smieklī!

Zaiga un Alfrēds Stīpiņi

❀ Es atceros reiz, jaunībā, lasītus vārdus: "Viss būs brīnumjauki, jo pasakas, kurām mēs ticam, vēl mīt zemes virsū." Diemžēl pieauguši, mēs savu ticību pasakām pazaudējam. Izrādās, ka svarīgākajos dzīves mirkļos mūs neapciemo krustmāte Labā Feja un lepnā kariete ir tikai ķirbis, arī princis gadījies tāds parasts latviešu vīrišķis. Nu, kur tur vairs vieta pasakām?

Tomēr – kādā tālā karaļvalstī Mūrmuižā, kas plešas Miegupītes krastos, augsts drāšu žogs no ikdienības aizsargā "Pasaciņu". Katru rītu virinās zaļie dzelzī kaltie vārtiņi, ielaižot sētā pasaku nēsātājus. Šajā pasaulē drīkst ienākt tikai izredzētie pieaugušie, tie, kuriem ir īpaši laimējies. Daži šeit strādā. Viņi ir tie čaklie rūķi, kuru uzdevums ir gādāt par pasaku izjūtas nemirstību. Citi pasaku nēsātāju turpu – šurpu vadātāji – viņu vecāki un vecvecāki. Reizēm gadās, ka kādu atved kāds pasaku noliedzēju vecumu sasniegušais brālis vai māsa (lai gan, arī viņi īstenībā vēl tic pasakām, tikai briesmīgi grib tēlot pieaugušus, paši neapjēgdami, cik pieaugušo pasaule ir garlaicīga...). Tad vēl, pavisam nejauši (vai varbūt tomēr likumsakarīgi?), šajā pasaku valstībā nu jau trīs gadus ir ieperinājusies bibliotēka, kurā visas pasakas glabājas, rātni ielocītas grāmatu vāciņos. Līdz ar bibliotēku arī man ir veicies katru dienu pavadīt pasaulē, kur pasakas ne tikai stāsta, bet arī tām tic.

Ilgu mūžu vēlot "Pasaciņas" saimei, bibliotēkas datortante **Gundega** un bārdainais matainis **Uģis**.

❀ Liekas, pavisam nesen biju šeit, kad sāku iet šajā lielajā mājā "Pasaciņa", kura man tajā brīdī likās liela un sveša. Pats sāpīgākais bija šķiršanās brīdis rītos. Atceros, ka stāvēju grupiņā pie loga un gaidīju mammu, kad viņa nāks man pakal.

4.grupiņā, kad bija jāguļ pusdienas laiks, tad, kamēr audzinātāja neredzēja, mētājāties ar spilveniem. Atceros, ka piedalījies folkloras pulciņā.

Laiks skrien un, sev neticot, esmu atgriezies atpakaļ "Pasaciņā", kur sākās pirmais posms manā plašajā dzīvē. Tā ir kā pasaka, kura sākās sen un turpinās.

Šodiena. Bērniem tāpat grūti rītos šķirties no mammām, ir saglabāties folkloras pulciņš. Tikai telpas kļuvušas gaišākas un vēl mājīgākas. Rotallietu izvēle bagātāka. Kad es augu, tad nebija tādas pūkainas, mīkstas un pīkstošas mantas.

Vēlu būt tikpat saulainai un mīļai, kāda "Pasaciņa" ir bijusi vienmēr!

Gunita Gintere

 DZIMŠANAS DIENĀ

**Kur pieskaras saulītes pirkstiņi,
Paliek zelta pirkstu spiedumi
Kā dzeltenu puķīšu galviņas.
Drīz visi pumpuri raisīsies,
Ziedu lapas kā baltas bites skries,
Sapnis par dzīvi, dzīve par sapni kļūs –
Būs! Būs! Būs!**

Marta Ozola	03.04.
Evita Krumholce	08.04.
Madara Rakūne	12.04.
Sarmīte Jekale	12.04.
Valentīna Saktiņa	13.04.
Sanita Kvitka	16.04.
Artūrs Stokšs	20.04.
PII "Pasaciņa"	27.04.

 VĀRDA DIENĀ

**Pāri dārzam vējiņš skrien,
Dzirdot dziesmu, stājas.
Uzsauc meitenēm: – Labdien!
Kā jums, mazās, klājas? –
Marta teic: - Mums labi iet,
Vari droši tālāk skriet!**

Zinta	06.04.
Anita	10.04.
Laura	18.04
Jurgis	23.04.
Gundega	28.04.

"PASACIŅAS" DARBIŅI MAIJĀ

- ✓ Projekta "**Zaļā punkta skola**" noslēgums 05.05.
- ✓ "**Šūpo mani māmuliņa**" mātes dienas pasākumi grupās no 06.05.
- ✓ "**Zaļā plavā ejam mēs!**" – sporta svētki 13.05.
- ✓ Pedagoģiskās padomes sēde 26.05.
- ✓ **Izlaidums** – sagatavošanas grupas bērnus aizvadām uz skolu .....
- ✓ Mazie dziesmu svētki Mūrmuižā .....